

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร
ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียน
ชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน
The Development of Academic Achievement by Using the Thai
Communication Learning Activity Package for Third Grade Foreign Students
in Thai-Chinese International School According to the Participatory
Learning Approach

วันทนิตดา คำฤทธิ์*, ธนาตล สมบูรณ์*, วีระ วงศ์สรรค์*

Wansida Kumrit*, Tanadol Somboon*, and Weera Wongsan*

Master of Education Curriculum and Instruction Faculty of Education,

Bangkokthonburi University

E-mail: 6353200005.edu@bkkthon.ac.th

Received: 03/06/2023, Revised: 05/07/2023, Accepted: 12/07/2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนชาวต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ประชากรได้แก่นักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ การสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 77.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 (2) ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ การสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม คิดเป็นร้อยละ 58.78 (3) นักเรียนชาวต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าและมีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
นักเรียนชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน

Abstract

The objectives of the research were: (1) Develop academic achievement using the Thai communication learning activity package for third-grade foreign students with the Participatory Learning Approach to meet 75 percent. (2) Examine the students' academic progress who study using the Thai communication learning activity package. (3) Compare students' academic achievement and satisfaction in Thai communication skills by using the Thai communication learning activity package and conventional teaching.

This research was quasi-experimental research. The population consists of 2 third-grade foreign student classrooms in Thai-Chinese International School, 2nd semester, academic year 2021. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test.

According to the Participatory Learning Approach, the development of learning achievement in Thai communication skills for third-grade foreign students research found: (1) Scores during the experiment using the Thai language activity package overall was 77.50 percent, compared to the standard 75 percent. (2) Student academic progress of Thai communication skills passed 58.78 percent. (3) The academic achievement and satisfaction of learning Thai communication skills of the students were higher overall than students who learned with the conventional method at 0.01 level of significance.

Key words: Academic achievement, Communication Learning Activity Package, Participatory Learning, Foreign students, Thai-Chinese International School.

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ทั่วโลกได้มีการรวมตัวเป็นกลุ่ม เช่น สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน (ASEAN) และยังเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยว และผู้คนชาวต่างชาติให้เข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งในกรณีการเดินทางเข้ามาในประเทศไทยของชาวต่างชาติ มิใช่เพียงแต่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังมีชาวต่างชาติบางกลุ่มที่ต้องการเดินทางมาประเทศไทยเพื่อพำนักอาศัย และทำงานในประเทศอีกด้วย

เด็กๆ ต่างชาติจำนวนมากที่เดินทางมาพร้อมกับครอบครัว ซึ่งเด็กเหล่านี้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องได้รับการศึกษาในรั้วโรงเรียนเช่นเดียวกับเด็กไทย แต่การที่เด็กต่างชาติจะเข้าศึกษาในโรงเรียนไทยนั้นคงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก และไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว จึงไม่สามารถเข้าศึกษาและเรียนรู้ในโรงเรียนเดียวกับเด็กไทยได้ เด็กต่างชาติเหล่านี้จึงมักเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศต่างๆ หรือที่เราเรียกว่า “โรงเรียนนานาชาติ”

โรงเรียนนานาชาติ (International School) เป็นโรงเรียนประเภทหนึ่งที่อยู่ในระบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่มีการจัดตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 ให้เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศหรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหา รายวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ หากแต่โรงเรียนนานาชาติไม่ได้มีไว้สำหรับเด็กต่างชาติเท่านั้น เพราะเด็กไทยสามารถเลือกที่จะเข้าศึกษาในเรียนประเภทนี้ได้เช่นกัน

หลักสูตรและรูปแบบที่จัดสอนในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกระทรวงศึกษาธิการนั้นได้ออกกฎระเบียบและเงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้โรงเรียนรูปแบบนานาชาติต้องปฏิบัติตาม และหนึ่งในกฎระเบียบเหล่านั้นคือการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ

ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนพิเศษ 80 ง ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนนานาชาติระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2550 ในหมวดที่ 2 เรื่องที่ดิน สถานที่และอาคาร ข้อ 8 ว่าด้วยหลักสูตรของโรงเรียนนานาชาติได้กล่าวว่า โรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนของโรงเรียนทุกระดับชั้น กล่าวคือ นักเรียนต่างชาติกำหนดให้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชาบังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ สำหรับนักเรียนไทยทุกคนให้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 คาบ กำหนดเวลา 1 คาบเท่ากับ 50 นาที ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติจะมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและเคารพในวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมเจ้าบ้านสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสมและใช้ชีวิตในประเทศไทยได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุขซึ่งจะแตกต่างจากวัตถุประสงค์ของเด็กนักเรียนที่มีสัญชาติไทยที่จะยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มีด้วยกัน 5 กลุ่มสาระคือสาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนนานาชาติปัจจุบันพบว่าได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนสัญชาติไทยและการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ซึ่งในส่วนของการสอนนักเรียนสัญชาติไทยนั้นครูผู้สอนได้ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยโดยมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถในเรื่องของการใช้ภาษาและไวยากรณ์เป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสำหรับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติที่ได้กำหนดไว้

สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่ต้องเรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาในโรงเรียนนานาชาติยังไม่มีแนวทางการจัดกิจกรรมหรือแบบเรียนภาษาไทยมาตรฐานที่สามารถรองรับวัตถุประสงค์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ตามหลักสูตร มีแต่เพียงโครงสร้างตัวชี้วัดและกรอบเนื้อหาที่ครูผู้สอนจะต้องนำไปจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนเองทำให้ครูผู้สอนส่วนมากสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนต่างชาติตามแบบเด็กสัญชาติไทยโดยสอนตามระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กไทย

ส่วนใหญ่เป็นการสอนที่เน้นในเรื่องของการอ่าน การเขียน และหลักไวยากรณ์จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศในโรงเรียนนานาชาติที่มุ่งเน้นในเรื่องของการสื่อสารและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนชาวต่างชาติส่วนใหญ่จึงรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่ต้องการที่จะเรียนภาษาไทย เนื่องจากรู้สึกว่ายากและเรื่องที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้นักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนนานาชาติไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยมากพอจะนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้สร้างขึ้นมามาก่อนเพื่อให้นักเรียนต่างชาติ นักเรียนจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทยเท่าที่ควร เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและพบว่าการการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) มีความน่าสนใจและเหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

อาจสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและเน้นที่กิจกรรมการเรียนรู้เป็นหลัก ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมจากประสบการณ์ด้วยตนเอง อยู่เสมอ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีความเหมาะสมกับการเรียนภาษาเป็นอย่างดี ดังนั้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนนานาชาติไทย - จีน น่าจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาที่กล่าวไปข้างต้นได้ และนักเรียนต่างชาติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นที่มีความต้องการในการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาไทยมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นที่ต้องเตรียมตัวเลื่อนขึ้นไปเรียนในช่วงชั้น Secondary School ทำให้นักเรียนต้องมีการปรับตัวและฝึกใช้ทักษะภาษาในการสื่อสารมากขึ้น ถือเป็นช่วงวัยที่เน้นในเรื่องของการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมากที่สุดเพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดในระดับช่วงชั้นที่โตขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

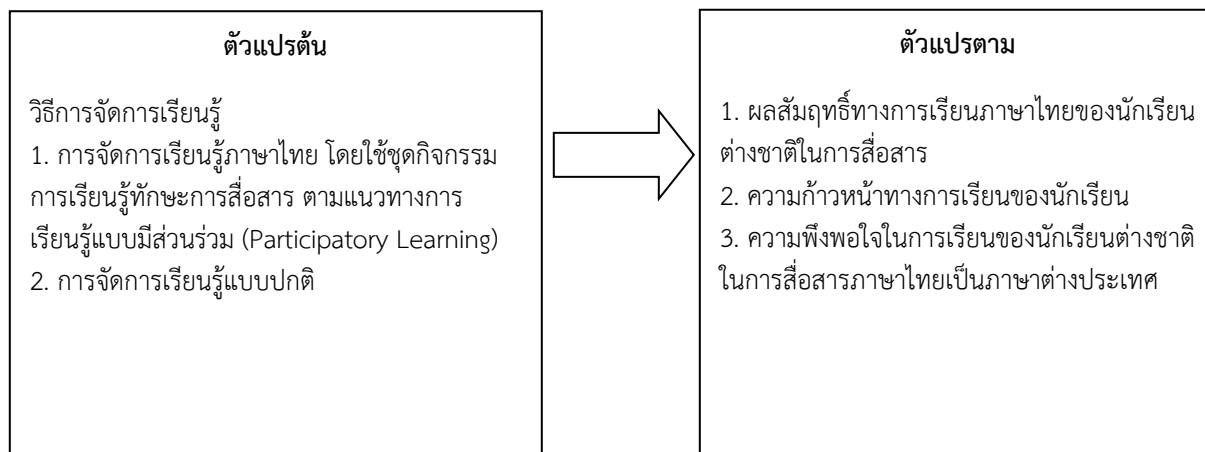
1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75
2. นักเรียนชาวต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน มีความก้าวหน้ามากกว่าร้อยละ 50
3. นักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติ
4. นักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน มีความพึงพอใจมากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยใช้รูปแบบการทดลอง แบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One group, Pretest-Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่ไม่เป็นสัญชาติไทยและนักเรียนที่มีสัญชาติไทย แต่เป็นลูกครึ่ง (มีพ่อหรือแม่เป็นชาวต่างชาติ) ที่เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ที่มีภาษาแม่เป็นภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 จำนวน 24 คน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 12 คน จัดแบบคละกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 2 ห้องเรียน จากห้องเรียนที่คละนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถเท่าๆ กัน ในแต่ละห้องมีนักเรียนจำนวน 12 คน รวมนักเรียนที่เข้าร่วมการทดลองมีทั้งหมดจำนวน 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย-จีน ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ระยะเวลาทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 40 นาที เป็นจำนวน 15 ครั้ง รวม 10 ชั่วโมง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาเรียนรู้เนื้อหาในชุดการสอนและทำกิจกรรมชุดการสอน โดยขออนุญาตผู้บริหาร สถานศึกษา เพื่อทำการทดลอง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบวิธีการเรียนและข้อตกลงต่างๆ และ แจกคู่มือการใช้งานชุดการสอน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน ของนักเรียนให้นักเรียนดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ให้นักเรียนทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 4.1 หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ 4.2 หาความก้าวหน้าทางการเรียนเรื่อง ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาค่าร้อยละ 4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (T-test) 4.4 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมี

ส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและ กำหนด
เกณฑ์ของค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนระหว่างการทำทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 87.50 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยคิดเป็นร้อยละ 77.50 ดังนั้นชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารวิชาภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มี ประสิทธิภาพซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 75 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การหาความก้าวหน้าทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ตามแนวทางการ เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมคิดเป็นร้อยละ สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดัง ตารางที่ 1

ผลรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (ก่อนเรียน)		ผลรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (หลังเรียน)		ความก้าวหน้า <g>
คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	ร้อยละ
109	45.41	186	77.50	58.78

จากตารางที่ 1 พบว่า ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ การสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน เท่ากับ 58.78 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าชุด กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ตามแนวทาง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สามารถพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารวิชา ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติได้ ร้อยละ 58.78

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ตาม แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมคิดเป็นร้อยละ สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดังตารางที่ 2

คะแนน	n	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig.
การเรียนรู้แบบมีส่ว ร่วม	12	15.50	1.45	6.02**	0.00
การเรียนรู้แบบปกติ	12	11.75	1.60		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย โดยใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)

สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้ดังตารางที่ 3

ความพึงพอใจ	การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม		การเรียนรู้แบบปกติ		t-test	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	4.78	0.42	4.28	0.61	3.46**	0.00
ด้านการเรียนการสอน	4.92	0.28	4.06	0.43	13.66**	0.00
ด้านสื่อ / นวัตกรรมการสอน	4.88	0.33	4.58	0.49	1.73**	0.00
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.92	0.28	4.46	0.50	2.12**	0.00
รวมเฉลี่ย	4.87	0.32	4.35	0.51	5.79**	0.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชาวต่างชาติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่านักเรียนชาวต่างชาติที่ได้เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่านักเรียนชาวต่างชาติที่ได้เรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบปกติ ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติไทย – จีน สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพร้อยละ 77.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาหลักสูตร และได้จัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ คำชี้แจงในการทำกิจกรรม เนื้อหา ใบความรู้ แบบฝึกหัด กิจกรรมต่างๆ สื่อมัลติมีเดีย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้มีการออกแบบชุดกิจกรรมการ

เรียนรู้ให้มีความสวยงาม น่าสนใจ ตัวอักษรชัดเจน มีข้อความที่เข้าใจง่ายเป็นภาษาไทย และมีคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติมซึ่งง่ายต่อการเรียนของนักเรียนชาวต่างชาติ และสามารถใช้ประกอบการเรียนในรูปแบบการเรียนที่โรงเรียน (On campus) การเรียนออนไลน์ (Online) และการเรียนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) ได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ไม่จำเป็นต้องเรียนอยู่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเรไร ไหมวัน (2544) ที่กล่าวว่า ลักษณะของชุดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องมีขั้นตอนของกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาทักษะทางภาษาด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านการฟัง การสนทนาประกอบภาพ การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีระบบที่ยั่งยืน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้นเริ่มจากขั้นตอนการทำความเข้าใจกับผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ จากนั้นจึงเป็นขั้นตอนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ มีขั้นตอนตรวจสอบการใช้ภาษาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนฝึกทำแบบฝึกหัด และสุดท้ายคือขั้นตอนการถ่ายโยงการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และยังสอดคล้องกับมิชชี เอี่ยมจินดา (2548) ที่กล่าวว่า การที่ศักยภาพทางปัญญาของบุคคลจะสามารถพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้นั้นเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทางความคิดอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากขั้นตอนการเก็บสะสมข้อมูล ทำความเข้าใจกับเนื้อหา การดึงข้อมูลออกมาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกระบวนการทางปัญญาของมนุษย์ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเอง หากผู้เรียนได้ฝึกฝน วิเคราะห์ และตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับ พร้อมนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ ในการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นแล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชาวต่างชาติ ที่ได้เรียนทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ยังคงมีความสอดคล้องกับจินดา ลาโพธิ์ (2562) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผสมผสานกลวิธีชินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษามีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผกาพรรณ จันทะ (2563) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้

2. ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่าความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานนั้น เท่ากับ 0.5878 (E.I.) ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นให้กับนักเรียนนั้นมีความน่าสนใจและสวยงาม มีความทันสมัยในการใช้สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับมณฑาทิพย์ อัดตปัญโญ (2555) ที่

ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกด คำไม่ตรงมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.52 แสดงว่านักเรียนมี ความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 52 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และงานวิจัยของ ัญญาตล อุชิตกุล (2559) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ (E-books) เรื่อง หลักภาษาและการใช้ภาษา รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-books) เรื่องหลัก ภาษาและการใช้ภาษา รายวิชาภาษาไทย นั้นมีค่าเท่ากับ 0.7860 หรือร้อยละ 78.60

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย เรื่อง ทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้เรียนในรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมี ส่วนร่วม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและจะต้องสอนย้ำ ซ้ำ ทวนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิมแล้วเชื่อมโยงไปหาองค์ความรู้ใหม่ ด้วย กระบวนการปฏิบัติจริง โดยการจัดกิจกรรมให้หลากหลายในเรื่องเดิมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ รู้จักนำ ความรู้ไปเชื่อมโยงหาองค์ความรู้อื่นๆ รู้จักสร้างผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่มหรือในห้อง การกระทำกิจกรรมที่หลากหลายเช่นนี้จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจำได้แม่นยำ กิจกรรมการเรียนรู้ เช่นนี้จะสอดคล้องกับการทำงานของสมอง ซึ่งทำงานโดยการส่งกระแสไฟฟ้าจากเซลล์หนึ่งไปยังอีกเซลล์ หนึ่งต่อเนื่องกันเป็นวงจรโปรตีน ซึ่งจะเป็นสะพานไฟฟ้าให้วิ่งได้เร็วขึ้น การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ กิจกรรมแรก สมองจะบันทึกไว้ด้วยวงจรไฟฟ้าวงจรหนึ่ง เมื่อมีกิจกรรมเรื่องนี้ซ้ำจะด้วยวิธีใดก็ตาม ก็จะทำให้สมองมีการบันทึกไว้ซ้ำอีก เมื่อทำอีกบ่อยๆ ด้วยกิจกรรมที่แตกต่างในเรื่องเดียวกันก็จะทำให้สมองบันทึก ไว้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำและจำได้นานมากขึ้น สอดคล้องกับชฎาพร สถิตเสถียร (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการหาร โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์ ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรารัตน์ ไกรสีชาว (2563) ที่ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน สะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบหลังการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชาวต่างชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนภาษาไทย เรื่องทักษะการ สื่อสารภาษาไทย ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่านักเรียนที่ได้เรียน ในรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละ ด้านพบว่า นักเรียนที่ได้เรียนตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีความพึงพอใจโดยรวมมากกว่า

นักเรียนที่เรียนรูปแบบปกติทุกด้าน เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และความสนใจของนักเรียน สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นภาษาที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และเหมาะสมกับการนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนนั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับปรงฉัตร อินบุตรดี (2560) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain- Based Learning) กับวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain- Based Learning) มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และนิตยา แห้วตะนะ(2563) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เรื่อง Animals ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ BBL ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ BBL อยู่ในระดับสูงมาก และสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

กล่าวโดยสรุปคือ การใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) มาเป็นแนวทางในการจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้สอนจำลองขึ้น ผ่านทักษะการสื่อสารทั้ง 5 ด้าน คือ การฟัง การพูด การสนทนา การอ่าน และการเขียน มีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนกลุ่มทดลองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอน และสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาและการเลือกใช้ชุดกิจกรรมการสอนเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อตัวผู้เรียน และให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านทักษะต่างๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยได้

2. ผู้สอนควรวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชาวต่างชาติก่อนนำชุดชุดกิจกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ และอาจพิจารณาปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาที่เกี่ยวกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ในการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ผู้สอนควรศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและขั้นตอนต่างๆ อย่างรอบคอบ ทั้งนี้ผู้สอนอาจพิจารณานำเทคนิคการสอนที่เป็นประโยชน์มาประยุกต์ใช้กับชุดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนและไม่เกิดความเบื่อหน่ายขณะเรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กับวิธีการเรียนรู้แบบอื่นๆ
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้แบบมีนั้น อาจจะแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ คือ ผู้เรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน เพื่อศึกษาและพัฒนาการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มว่ามีการพัฒนาแตกต่างกันอย่างไร
3. ผู้ที่สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิจัยเรื่องนี้ ควรจะมีการศึกษาวิจัยเจาะลึกในเชิงคุณภาพถึงมูลเหตุที่มีอิทธิพลหรือปัจจัยอื่นๆ เพื่อให้เกิดการค้นพบปัจจัยใหม่ๆ ที่ช่วยในการพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- กึ่งกาญจน์ บุณสินวัฒนกุล. (2561). กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- กุมารี่ สุวรรณสิงห์. (2553). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น ในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงสาธารณสุข, กรมสุขภาพจิต. (2544). คู่มือฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วม. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : วงศ์กมล โปรดักชั่น จำกัด.
- กานต์วี อาริธนไพศาล. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ท 22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. เรื่อง การเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2565. จาก <https://www.donschool.ac.th/files/PDF60-65/Krukanrawee.pdf>
- จินดา ลาโพธิ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการสอนรายวิชาการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับครูภาษาไทยตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ผสมผสานกลวิธีชินเนคติกส์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ฉัตรธิดา ศัพทเสวี. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชปักษีที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ, ปีที่ 8 (ฉบับที่ 1), หน้า 103-118.
- ชญาพร สถิตเสถียร. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการหา โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2560. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2565. จาก. <http://www.edu-journal.ru.ac.th>

/AbstractPdf /2561-3-1_1525837479_5914620001.pdf.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. นครปฐม : ศึกษาสาตร์ศิลปการ.
- ณัฐพร ผกาหลง. (2552). การพัฒนาชุดการสอนโซลเฟจประกอบหลักสูตรไวโอลินตามแนวของยามาฮ่าสำหรับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการระดับชั้นต้น. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ทาริกา สมพงษ์. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ทิพย์สุดา ทวีสิทธิ์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ธัญญาธล อุปชิตกุล. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-books) เรื่อง หลักภาษาและการใช้ภาษา รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท31102) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2565. จาก. http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25640706_195733_8618.pdf.
- ธีรารัตน์ ไกรสีขาว. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. (ค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- นิตยา แห้วตะนะ. (2563). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เรื่อง Animals ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษประกอบการจัดการเรียนรู้แบบ BBL.การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2565. จาก. http://rtunc2020.rtu.ac.th/Production/proceeding/pdf/Oral%20Presentation/Oral4ED/5ED_O27.pdf.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552). การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภัสรา โคตะขุน. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain based Learning : BBL). สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2564. จาก. <https://sites.google.com/site/prapasara/2-12>.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และ ทักษะการ คิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้ แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(หลักสูตร และการสอน). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปรุ้งฉัตร อินบุตรดี. (2560). เปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain- Based

- Learning) กับวิธีสอนแบบปกติ. สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2565. จาก. http://www.edujournal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-5-1_1510561192_is-eng58-0007.pdf.
- ผกาพรรณ จันทะ. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับสื่อเกมกระดานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ภัทรวดี สีสด. (2556). ผลของการสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 6 ฉบับที่ 3. สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2565. จาก. file:///C:/Users/Nongsong/Downloads/boonsri1,+Journal+manager,+5_%E0%B8%A0%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A3%E0.pdf.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2552). แนวการสอนวิทยาศาสตร์กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- มีชัย เอี่ยมจินดา. (2548). การเรียนรู้ภาษาที่สอง. วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร, ปีที่ 35 (ฉบับที่ 2). หน้า 54-64.
- มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การประชุมวิชาการแห่งชาติ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 9. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2565. จาก. https://esd.kps.ku.ac.th/kuk-conference/img/gallery/article_9/pdf/pdu01.pdf.
- รัตน์วิสาณ งามสม. (2560). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรไร ใหม่วัน. (2544). การใช้ชุดการสอนคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วาริ รักหะบุตร. (2552). การเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบฝึกปฏิบัติกับการเรียนแบบปกติ. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงดาว ถินหารวงษ์. (2558). การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชาการคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ ปี ที่ 17 ฉบับที่ 1. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2565. จาก. http://hs.pbru.ac.th/phocadownloadpap/hs_magazine/1_2558/1.pdf.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษา. (2560). หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2558). **แผนพัฒนาโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่ใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). (2561). **รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain based Learning: BBL)**. สืบค้นเมื่อ 17 ธันวาคม 2564. จาก. <https://www.okmd.or.th/bbl/about/bbl.php>.
- อังคณา อ่อนธาน. (2564). **ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำงานและอาชีพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา**. มหาวิทยาลัยเรศวร, พิษณุโลก.
- อรวรรณ ชูแก้ว. (2560). **การศึกษากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2564. จาก. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/99918/77609>.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2542). **การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัยวรรณ ชื่นใหญ่. (2563) **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement)**. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2564. จาก. <https://kruoiysmarteng.blogspot.com/2016/08/achievement.html>